

Nowy, rozszerzony wykaz czasopism naukowych i recenzowanych materiałów z konferencji międzynarodowych

Ministerstwo Edukacji i Nauki opublikowało 9 lutego 2021 r. nowy, rozszerzony wykaz czasopism naukowych i recenzowanych materiałów z konferencji międzynarodowych.

W wykazie uwzględnione zostały 31 433 czasopisma naukowe oraz recenzowane materiały z 1638 konferencji naukowych, związane z takimi dyscyplinami jak informatyka, informatyka techniczna i telekomunikacja. W porównaniu z ostatnim wykazem z 2019 r. dodane zostały 1032 czasopisma. Ponadto podwyższono punktację 264 czasopism dotychczas ujętych w wykazie.

Ministerstwo
Edukacji i Nauki

Tydzień później 18 lutego Minister Edukacji i Nauki wydał kolejny komunikat, wprowadzając do wykazów zmiany i sprostowania, które dotyczyły:

- 1) zwiększenia liczby punktów przypisanych 96 czasopismom naukowym, w tym podniesienia do 40 pkt punktacji 79 polskim czasopismom z zakresu nauk humanistycznych, społecznych i teologicznych ujętym w bazie Web of Science lub Scopus,
- 2) ujęcia w wykazie 5 nowych czasopism naukowych,
- 3) korekty tytułów 8 czasopism naukowych.

Gorąco zachęcamy do zapoznania się ze zaktualizowanym wykazem czasopism naukowych i recenzowanych materiałów z konferencji międzynarodowych, który w środowisku naukowców wzbudził wiele kontrowersji.

<https://www.gov.pl/web/edukacja-i-nauka/nowy-rozszerzony-wykaz-czasopism-naukowych-i-recenzowanych-materialow-z-konferencji-miedzynarodowych>

Poniżej zamieszczamy kilka linków do artykułów opublikowanych na ten temat w sieci:

<https://informacje.pan.pl/index.php/informacje/materialy-dla-prasy/3249-wspolne-oswiadczenie-prezesa-pan-przewodniczego-krasp-i-przewodniczego-krepuz>

<https://forumakademickie.pl/sprawy-nauki/oswiadczenie-komisji-ewaluacji-nauki/>

<https://oko.press/lista-czasopism-wedlug-czarnka/>

<https://oko.press/akt-niezgodny-z-prawem-komitet-nauk-prawnych-pan-protestuje-ws-wykazu-czasopism-czarnka/>

<https://www.prawo.pl/student/lista-czasopism-punktowanych-2021-nieprawidlowosci-procedura,506410.html>

<https://www.bankier.pl/wiadomosc/Srodowisko-naukowe-wzburzone-po-publicacji-nowego-wykazu-punktowanych-czasopism-8055542.html>

<https://forumakademickie.pl/sprawy-nauki/nowa-lista-nikogo-nie-krzywdzi-komentarz-dr-hab-pawla-skrzydlewskiego/>

<https://serwisy.gazetaprawna.pl/edukacja/artykuly/8094342,ken-wykaz-czasopism-punktowanych-nieskonsultowane-pozycje-zmiany-punktacji.html>

http://www.kompsych.pan.pl/images/Uchwa%C5%82y/Stanowisko_KP_PAN_ws_zmiany_punktacji_czasopism_naukowych.pdf

<https://naukawpolsce.pap.pl/aktualnosci/news%2C86379%2Cszefowie-pan-krasp-i-krepuz-o-zmianach-w-punktacji-czasopism-nie-bralismy>

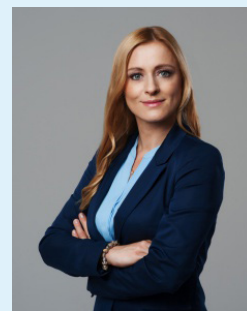
Do informacji związanych z opublikowaną listą odniósł się również Pan Rektor UWr na swoim blogu <http://przemyslawwiszewski.pl/>, natomiast Senat UWr podjął w tej sprawie uchwałę, apelując do Ministra Edukacji i Nauki o anulowanie zmian wprowadzonych w wykazie czasopism.

https://bip.uni.wroc.pl/download/attachment/28126/uchwala-nr-23_2021-senatu-uwr-z-dnia-2021-02-24-w-sprawie-apelu-do-ministra-edukacji-i-nauki-o-anulowanie-zmian-wprowadzonych-w-wykazie-czasopism.pdf

Zmiany we władzach dziekańskich WP AE

Miło nam poinformować, że w dniu 1 marca 2021 r. Rada Wydziału Prawa, Administracji i Ekonomii Uniwersytetu Wrocławskiego pozytywnie zaopiniowała kandydaturę Pani prof. dr hab. Patrycji Zawadzkiej na Prodziekana ds. finansów, jakości i innych form kształcenia na WP AE UW r. Pani Profesor zastąpiła pełniącego tę funkcję Prof. Pawła Borszowskiego, który został [powołany do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Naczelnego Sądu Administracyjnego](#).

Pani Profesor Patrycji Zawadzkiej oraz Panu Profesorowi Pawłowi Borszowskiemu serdecznie gratulujemy!

XII edycja konkursu Wolters Kluwer Polska i czasopisma „Przegląd Sądowy”

Dr hab. Wojciech Jasiński otrzymał prestiżową nagrodę w konkursie Wolters Kluwer i „Przeglądu Sądowego”.

Na posiedzeniu w dniu 25 lutego 2021 r. sąd konkursowy w pełnym składzie, po zapoznaniu się ze zgłoszonymi pracami oraz po dyskusji, naradzie i głosowaniu przyznał tytuł „Książki prawniczej najbardziej przydatnej w praktyce wymiaru sprawiedliwości w 2019 roku” książce Wojciecha Jasińskiego *Nielegalnie uzyskane dowody w procesie karnym. W poszukiwaniu optymalnego rozwiązania*.

<https://www.prawo.pl/prawnicy-sady/ksiazka-prawnicza-najbardziej-przydatna-w-praktyce-wymiaru-sprawiedliwosci-w-2019-roku-wyniki-konkursu,506747.html>

Książka jest pierwszą monografią naukową dotyczącą tematyki nielegalnie uzyskanych dowodów w procesie karnym. Wypełnia tym samym istotną lukę, gdyż zagadnienie to od lat budzi wiele kontrowersji zarówno w doktrynie, jak i praktyce stosowania prawa.

Autor uporządkował kwestie terminologiczne dotyczące nielegalnie uzyskanych dowodów i przedstawił ewolucję podejścia do tej kategorii dowodów w prawie karnym procesowym. Wskazał główne problemy związane ze statusem wadliwych dowodów w postępowaniu karnym oraz przedstawił racje przemawiające za eliminacją nielegalnie uzyskanych dowodów z procesu karnego i przeciw niej. Analizie poddano obowiązujące w Polsce unormowania dotyczące tego problemu, a także omówiono, jak zagadnienie to jest regulowane w innych krajach. Autor zawarł ponadto uwagi *de lege ferenda*, wskazujące, jak można byłoby tę skomplikowaną materię uporządkować i unormować w Kodeksie postępowania karnego.

<https://www.profinfo.pl/sklep/nielegalnie-uzyskane-dowody-w-procesie-karnym-w-poszukiwaniu-optymalnego-rozwiazania,109066.html>

Ewaluacja jakości dorobku naukowego

Z inicjatywy Pana prof. Łukasza Machaja oraz władz dziekańskich, w jednostkach WP AE zostały wyznaczone osoby do kontaktu w sprawach związanych z ewaluacją jakości działalności naukowej. Głównym zadaniem tych osób jest koordynowanie niezbędnych działań dotyczących ewaluacji oraz ścisła współpraca z wydziałową biblioteką i władzami dziekańskimi. Do wyznaczonych zadań należy m.in. monitorowanie osiągnięć naukowych, zgłaszanie ich do rejestracji we właściwych systemach oraz nadzorowanie składania niezbędnych oświadczeń.

Przygotowanie do ewaluacji wymaga ciągłej i rzetelnej współpracy pracowników naukowych, przewodniczących rad dyscyplin naukowych, biblioteki, a także wydziałowej administracji. Wszystkie działania w tym zakresie nadzoruje Prodziekan ds. kształcenia i ewaluacji prof. Łukasz Machaj, który jest również członkiem powołanego przez Prorektora prof. Eugeniusza Zycha zespołu ds. ewaluacji jakości działalności naukowej w Uniwersytecie Wrocławskim.

<https://uni.wroc.pl/ewaluacja/zespol-ds-ewaluacji/>

W najbliższym czasie na WP AE organizowane jest spotkanie z dr. Wojciechem Majkowskim, ekspertem ds. ewaluacji, dotyczące kryterium III ewaluacji. W ramach tego kryterium brane są pod uwagę „opisy wpływu”, które udowadniają związek między najważniejszymi wynikami badań naukowych, prac rozwojowych lub twórczości artystycznej a gospodarką, funkcjonowaniem administracji publicznej, ochroną zdrowia, kulturą i sztuką, ochroną środowiska naturalnego, bezpieczeństwem i obronnością państwa lub innymi czynnikami wpływającymi na rozwój cywilizacyjny społeczeństwa.

Szanowni Państwo,

kolejne Święta Wielkanocne będą obchodzone w wyjątkowych okolicznościach.

W imieniu Kolegium Dziekańskiego

składam Czytelnikom Biuletynu WPAE najserdeczniejsze życzenia

zdrowych, pogodnych i spokojnych Świąt.

W gronie najbliższych spędźmy miłe chwile, pozwalając sobie na radość i refleksję.

Wszystkiego Najlepszego!

Dziekan WPAE

prof. dr hab. Karol Kiczka

Adam Chełmoński Junior

24 czerwca 1929 – 17 kwietnia 2001

Urodził się w Warszawie, w rodzinie, która może być uznawana za przykład polskiej duszy, kierującej naszymi działaniami, podejmowanymi nie dla próżnej chwały, lecz dla pożytku publicznego. Malarz Józef Chełmoński był stryjem Adama Chełmońskiego seniora, ojca naszego Profesora. Adam junior urodził się w rodzinie, której przyszło żyć na przełomie wydarzeń dramatycznych nie tylko dla Polski. Ojciec – wiceminister sprawiedliwości w rządach II Rzeczypospolitej – był przedstawicielem nauki prawa cywilnego i profesorem Uniwersytetu Wileńskiego, a po II wojnie światowej oddał się powołaniu akademickiemu na Wydziale Prawa Uniwersytetu Wrocławskiego.

Lata wojny wraz z rodzicami i siostrą spędził w Rumunii. To wówczas – przez język rumuński, dotarł do kręgu kultury romańskiej i do języka francuskiego. Znajomość tego języka pozwoliła Mu na dostęp nie tylko do dzieł mistrzów francuskiej nauki prawa administracyjnego. Często w rozmowach z nami, którzy dzisiaj zaliczamy się do Jego uczniów, przywoływał wspomnienia z rozmów z prof. Franciszkiem Longchampsem de Bérrier, którego uznawał za swojego mistrza w nauce i wyborach życiowych. Rozmawiali nie tylko o postępach nauki, lecz poruszali się swobodnie także w kręgu spraw świata kultury – również tej, której nie zaliczamy do kultury wysokiej. Był bowiem człowiekiem, który swoimi zainteresowaniami wychodził

poza sprawy nauki. Literatura, zwłaszcza francuskie dzieła klasyków XIX wieku, ale także współczesne „kryminały”, była stałą częścią Jego bagażu w podróżach. Szczególną „słabością” było zainteresowanie, może nawet pasja, światem koni, którą przejął po malarzu Józefie.

Mógł mówić godzinami o koniach, zbierał utwory literackie czy dzieła sztuki malarskiej, które w swoim wyrazie artystycznym utrwały piękno końskiego galopu. Często w naszych rozmowach odnosił się do świata tych zwierząt, kiedy np. zachęcał mnie do wzmocnienia wysiłków w pracy nad przygotowaniem rozprawy doktorskiej stwierdzeniem, że doktorant „winien mieć – tak jak dobry koń – niewymuszony ruch do przodu”, co oznaczało, że to on sam, bez inspiracji promotora, powinien czynić postęp, zaś zirytowany brakiem postępu w pracy habilitacyjnej jednego z kolegów, zadał pytanie, „czy panu trzeba kupić pióro?”. Gdy już odchodził od nas ciężko chory – prosiłem, by dbał o zdrowie. Odpowiedział ze smutnym uśmiechem, paląc namiennie kolejnego papierosa: „Proszę pana, cóż mi przyjdzie z pańskich rad? Przecież, dodał z humorem, jak mawiała ciotka Agata, jeszcze się nie zdarzyło, by stary człowiek nie umarł”.

Nie zwykł zabiegać o siebie i swoje powodzenie. Można nawet powiedzieć, że stale żył dniem czy chwilą. Inaczej odnosił się jednak do swoich bliskich. Zaliczał do nich nie tylko krąg rodzinny. Czuliśmy, my – Jego uczniowie, a i On tego nie ukrywał, że jesteśmy dla niego osobami, których losy zajmują Go w sposób szczególny. Żył naszym życiem – tak jak to widzimy w zainteresowaniach i trosce o najbliższych. Przeżywał nasze osobiste czy rodzinne niepowodzenia, ciesząc się z naszych sukcesów. Taka postawa była widoczna także w trudnych dla Profesora latach 1981–1987, kiedy pełnił funkcję dziekana Wydziału Prawa. Niektórzy z członków wydziałowej czy uniwersyteckiej społeczności akademickiej pamiętają, jak wiele ryzykował, by chronić nas przed działaniami czy nawet represjami ze strony osób czy instytucji opresji ówczesnego ustroju. Nie tylko nie odmawiał pomocy, lecz sam starał się pomagać bez wiedzy krzywdzonego – nie oczekując na wdzięczność czy szacunek.

Adam Chełmoński junior w otoczeniu studentów (1952). / Adam Chełmoński, Jr. among his students (1952).

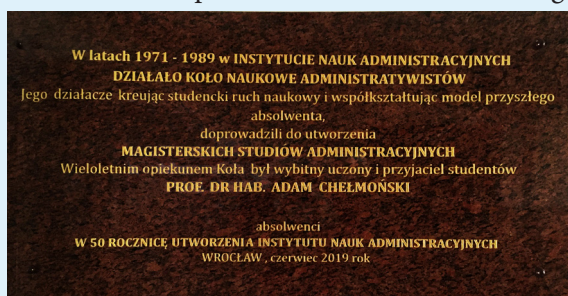
Żył pełnią życia – nie tylko akademickiego czy naukowego. W kierowanym przez Profesora od 1972 roku Zakładzie Zarządzania Gospodarką Narodową, a później w Zakładzie Prawa Administracyjnego Gospodarczego, zgromadził osoby o różnych poglądach na otaczającą rzeczywistość czy też przyjmujących w życiu odmienne postawy filozoficz-

ne. Jednak nigdy te odniesienia nie dzieliły nas w stosunkach wzajemnych. Inaczej – wspieramy się w duchu tolerancji dla własnych przekonań oraz – także – błędów. Nadal tworzymy wspólnotę, którą uznajemy za bliską kręgom rodzinnym, co dla nas – uczniów Profesora Adama Chełmońskiego, stanowi szczególną wartość.

Karierę akademicką Adama Chełmońskiego kształtował Wrocław, Uniwersytet Wrocławski i jego Wydział Prawa. Był jednym z tych zacnych i szanowanych obywateli, którzy okazywali swojemu miastu przywiązanie nie tylko przez zamieszkiwanie w nim. Z trudem znosił dłuższe wyjazdy – chyba że do posiadłości w pobliżu Grodziska Mazowieckiego, odziedziczonej po rodzicach. Cieszył się z życia społeczności akademickiej, uznając Wrocław za swój dom ojczysty. Wrocław był Jego „małą ojczyzną”. Byłem świadkiem rozmowy z profesorem uniwersytetu zagranicznego, gdy pytany o polskość współczesnego Wrocławia, wskazywał na groby najbliższych na wrocławskich cmentarzach, urodzone w polskim Wrocławiu dzieci czy też naszą pracę dla Polski w tym mieście jako przesłanki polskiego i lokalnego zarazem patriotyzmu.

Dorobek naukowy Profesora Adama Chełmońskiego widzimy nie tylko w Jego publikacjach. Nie dbał o liczbowy wyraz publikacji – cieszył się raczej z uznania, jakie budziły wyniki Jego ustaleń w badaniach i dydaktyce innych – przede wszystkim uczniów. Metodę badawczą Adama Chełmońskiego charakteryzowało głównie zainteresowanie aspektami teoretycznoprawnymi badanych regulacji, pojęć czy instytucji. Warstwę badanych regulacji traktował jako źródło inspiracji czy też płaszczyznę weryfikacji hipotez czy założeń badawczych. Tak było z fundamentalnymi dla dorobku polskiej nauki prawa administracyjnego i nadal aktualnymi zagadnieniami charakteru prawnego prawnych form działania administracji gospodarczej – zwłaszcza aktu administracyjnego. Jego rozprawa doktorska (*L'acte administratif dans le réseau étatique de l'économie nationale*, Wrocław 1962) czy też rozprawa habilitacyjna (*Przedsiębiorstwo państwowe wobec organów zwierzchnich*, Wrocław 1966) zawierają rozważania i ustalenia nadal przywoływane we współczesnych pracach naukowych. Pogląd ten odnosi się zwłaszcza do koncepcji ciągu działań prawnych administracji gospodarczej czy też relacji między grupami źródeł publicznego prawa gospodarczego. We współczesnej nauce prawa administracyjnego znajdujemy również odniesienia do poglądów Adama Chełmońskiego co do zjawisk prawnych i ich ujęcia w sferze regulacji gospodarczej czy też zasad publicznego prawa gospodarczego.

Nie można nie wspomnieć także o bardzo szczególnym stosunku Profesora do studentów. Na utworzonych w 1969

roku Stacjonarnych Zawodowych Studiach Administracyjnych powołano Koło Naukowe Administratywistów, którego opiekunem naukowym z ramienia Instytutu Nauk Administracyjnych został Profesor. Profesor stał się nie tylko formalnym jego opiekunem, nauczycielem i wychowawcą, lecz również wielkim przyjacielem braci studenckiej. Pomagał im nie tylko w działalności naukowej, ale też w nawiązywaniu współpracy z innymi ośrodkami akademickimi, także zagranicznymi, oraz rozwiązywaniu ważnych dla nich problemów (kwestia powo-

łania studiów magisterskich). Znalazło to swój wyraz w treści tablicy pamiątkowej ufundowanej przez absolwentów, umieszczonej na jednej ze ścian byłego gabinetu Profesora w budynku Wydziału Prawa.

Nie zabiegał o funkcje publiczne czy zaszczyty. Jeżeli już został powołany do godności akademickich, to pełniąc funkcje i urzędy – swoje obowiązki traktował przede wszystkim w kategoriach służby publicznej. Społeczność akademicka obdarowała Profesora swoim zaufaniem, wybierając i powołując Go do prestiżowych i szczególnie ważnych dla życia akademickiego instytucji czy funkcji. Był m.in. członkiem Rady Naukowej Instytutu Państwa i Prawa PAN (1982–1983), członkiem Komitetu Nauk Prawnych PAN (1981–1983), członkiem komitetu redakcyjnego „Państwa i Prawa” – najbardziej prestiżowego polskiego prawniczego czasopisma naukowego, „Studiów Prawniczych”, redaktorem naukowym prac prawniczych Wrocławskiego Towarzystwa Naukowego. W latach 1991–1995 był członkiem Centralnej Komisji ds. Tytułu Naukowego i Stopni Naukowych. Od roku 1986 uczestniczył jako członek w pracach Wyższej Komisji Dyscyplinarnej dla Nauczycieli Akademickich przy Ministrze Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki, a w latach 1986–1990 był jej przewodniczącym.

Profesor Adam Chełmoński nie troszczył się i nie zabiegał o zaszczyty i wyróżnienia. Wystarczała Mu przyjazna atmosfera otoczenia, powodzenie osób, których życie uznawał także za przedmiot swojej troski, oraz pomyślny bieg spraw publicznych. Jego zdolności naukowe, co było widoczne zwłaszcza w lekkości i finezji myśli naukowej, budziły uznanie – a nawet zazdrość. Ogarniał nas niekiedy żal, że rozpraszał swoje zainteresowania między dziedziny nie zawsze związane – tak nam się wydawało – z działalnością badawczą. Osiągał bez wysiłku to, na co innym potrzeba było długich i żmudnych starań. Taką miał jednak naturę – dochodził z łatwością do sądów i spostrzeżeń, które potrafił wywodzić i prezentować z właściwą sobie elegancją i kulturą słowa. Umiał zarazem dzielić się z innymi swoimi talentami i pomysłami, co dzisiaj stanowi inspirację dla tych, którzy mieli szczęście spotkać Profesora Adama Chełmońskiego w swoim życiu.

Więcej na: <http://jubileusz.wpae.uni.wroc.pl/sylwetki-profesorow>

Prof. dr hab. Leon Kieres

Zaproszenie na 7. Forum Prawa Mediów Elektronicznych

W dniach 12 – 14 kwietnia 2021 roku odbędzie się 7. edycja ogólnopolskiej konferencji naukowej pt. „Forum Prawa Mediów Elektronicznych”. Hasłem przewodnim tegorocznej edycji będzie: „Prawo nowych technologii w obliczu pandemii COVID-19”.

Konferencja podzielona została na dwie części: trwającą dwa dni konferencję właściwą i wydarzenia towarzyszące. Pierwszego dnia, 12 kwietnia 2021 r., zaplanowane są dwa wydarzenia towarzyszące: seminarium wraz z panelem dyskusyjnym poświęcone zdalnym formom nauczania prawa pt. „E-nauczanie – incydent czy przyszłość?” oraz Młode Forum Prawa Mediów Elektronicznych, podczas którego ze swoimi referatami wystąpią będą młodzi adepci sztuki prawniczej. Pierwszy dzień konferencji pozwoli przedyskutować najbardziej palące problemy prawa nowych technologii z wyjątkowo praktycznej perspektywy, a dodatkowo uwzględnić stanowisko młodego pokolenia prawników.

Drugiego i trzeciego dnia konferencja będzie prowadzona w ramach trzech paneli: e-wymiar sprawiedliwości, e-prywatność i e-zdrowie. Każdy panel skupi wybitnych i cenionych specjalistów (zarówno teoretyków, jak i praktyków), w tym m.in. Europejskiego Inspektora Ochrony Danych Osobowych dr. Wojciecha Wiewiórowskiego, Prezesa Sądu Okręgowego we Wrocławiu Wojciecha Łukowskiego, SSA prof. dr. hab. Jacka Gołaczyńskiego, SSO Grzegorza Karasia, prof. dr. hab. Dariusza Szostka, Wojciecha Klickiego z Fundacji Panoptykon czy dr. Pawła Litwińskiego, a także przedstawicieli Okręgowej Izby Radców Prawnych we Wrocławiu: Panią Wicedziekan Izabelę Konopacką, Redaktor Naczelną „Przeglądu Radcowskiego” dr Annę Zalesińską oraz Przewodniczącą Komisji Nowych Technologii i Transformacji Cyfrowej Marię Dymitruk.

Po obradach konferencyjnych drugiego dnia, 13 marca 2021 r., odbędzie się specjalny półtoragodzinny warsztat dla radców prawnych i adwokatów poświęcony przepisom Tarczy antykryzysowej w praktyce sądowej, w tym m.in. praktycznym aspektom e-rozpraw, prowadzony przez SSR Monikę Białą oraz Agatę Galicką z Centrum Kompetencji i Informatyzacji Sądownictwa (CKIS). W dniu 14 marca 2021 r. konferencję zakończy warsztat o ochronie danych osobowych i prywatności w okresie pandemii COVID-19.

Nie da się ukryć, że tematyka 7 FPME w dużej mierze została zdeterminowana przez pandemię COVID-19 oraz jej wpływ na funkcjonowanie państwa i jego obywateli. Dotychczas dopuszczalne jedynie teoretycznie rozwiązania w jednej chwili stały się jedynym remedium na kontynuowanie działalności prawniczej w obowiązującym lockdownie. Niemniej, nie można się oprzeć wrażeniu, że wybuch pandemii zintensyfikował rozważania i prace nad wdrożeniem technologicznych rozwiązań w wielu dziedzinach życia. Konferencja ma na celu ich analizę, ocenę z perspektywy upływu czasu oraz wypracowanie miarodajnych postulatów, które mogłyby przyczynić się do efektywnej informatyzacji państwa, przy uwzględnieniu zagrożeń i ograniczeń wynikających z ustawodawstwa krajowego i unijnego. Podejmowaniu dyskusji w tym newralgicznym temacie, biorąc pod uwagę dynamikę postępu technologicznego i nieustannie powstających na styku prawa i inżynierii informacyjnych zagadnień, powinna towarzyszyć gruntowna analiza legislacji zarówno pod kątem *de lege lata*, jak i *de lege ferenda*.

Niewątpliwym atutem 7 FPME jest jego aktualny i atrakcyjny temat oraz możliwość wymiany poglądów pomiędzy przedstawicielami tak nauki, jak i praktyki. Konferencja będzie mieć charakter wielowymiarowy i pozwoli spojrzeć na aktualne problemy prawne w dobie pandemii z różnych perspektyw.

Zachęcamy Państwa do uczestnictwa w konferencji, która z uwagi na restrykcje związane z pandemią COVID-19 odbędzie się w formie zdalnej. Za udział w konferencji oraz wydarzeniach towarzyszących przysługiwać będą punkty szkoleniowe.

Więcej informacji o wydarzeniu i jego harmonogramie oraz możliwość rejestracji na konferencję znajdą Państwo na stronie internetowej <https://www.fpme.pl/> oraz na portalu społecznościowym Facebook <https://www.facebook.com/xfpme>.

7 Forum Prawa Mediów Elektronicznych

W dobie pandemii Covid-19:

E-wymiar sprawiedliwości, E-prywatność, E-zdrowie

12-14 kwietnia 2021

ClickMeeting

Organizatorzy: Uniwersytet Wrocławski

UNIWERSYTET OPOLESKI

UNIWERSYTET SZCZECIŃSKI

CURRENTA

CBKE

LegalNet

Patronaty honorowe:

Rector Uniwersytetu Wrocławskiego

Dziekan WPAE na Uniwersytecie Wrocławskim

RZECZPOSPOLITA

ORP

Okręgowa Izba Radców Prawnych we Wrocławiu

Patronat medialny: GAZETA PRAWNA.PL

ifp administracji

Pracownicy

PME

CBKE

Konferencja naukowa
7 Forum
Prawa Mediów
Elektronicznych

Tematyka konferencji

W dobie pandemii Covid-19:

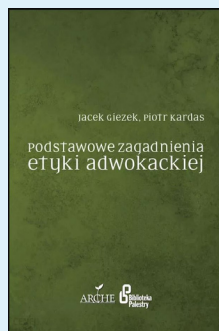
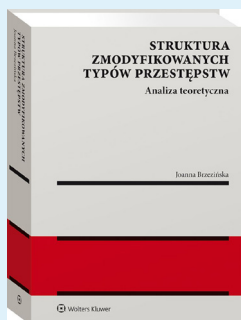
E-wymiar sprawiedliwości, E-prywatność, E-zdrowie

12-14 kwietnia 2021

ClickMeeting

Działalność pracowników Katedry Prawa Karnego Materialnego

- Wydanie komentarza do części ogólnej kodeksu karnego pod redakcją prof. Jacka Giezka, którego współautorami – pośród pracowników Katedry – są Jacek Giezek, Dagmara Gruszecka i Konrad Lipiński.
- Publikacja monografii dr Joanny Brzezińskiej *Struktura zmodyfikowanych typów przestępstw. Analiza teoretyczna*.
- Publikacja monografii *Podstawowe zagadnienia etyki adwokackiej*, której współautorami są prof. Jacek Giezek oraz prof. Piotr Kardas (UJ).
- Liczne artykuły autorstwa pracowników katedry oraz doktorantów, m.in. na łamach „Palestry”, „Prokuratury i Prawa”, „Nowej Kodyfikacji Prawa Karnego” oraz „Monitora Prawniczego”.

Główna nagroda w konkursie

„International competition for young academics and scholars for academic articles in the fields of international, EU, and comparative law”

Pan mgr Maciej Gajos – doktorant Kolegium Nauk Prawnych Szkoły Doktorskiej UWr – uzyskał główną nagrodę w konkursie „International competition for young academics and scholars for academic articles in the fields of international, EU, and comparative law” za artykuł *Facebook in Myanmar: the challenges and promises of applying the United Nations Guiding Principles on Business and Human Rights to a social media company*. Konkurs był organizowany przez redakcję czasopisma „Problemy Współczesnego Prawa Międzynarodowego, Europejskiego i Porównawczego” (dwujęzyczne recenzowane czasopismo naukowe, wydawane przez Instytut Europeistyki Uniwersytetu Jagiellońskiego).

Gratulujemy Zwycięzcy oraz jego Promotorowi – prof. Arturowi Kozłowskiemu!

Link z oficjalnym ogłoszeniem wyników: <https://europeistyka.uj.edu.pl/projekty/wydawnicze/pwpm>

Rzecznicy dyscyplinarni MEiN

Prof. dr hab. Józef Koredczuk oraz Prof. dr hab. Maciej Marszał zostali powołani do pełnienia funkcji Rzecznika Dyscyplinarnego ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego i nauki.

Rzecznicy powołani przez Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego prowadzą postępowania wyjaśniające, jeżeli przewinienie zarzucane jest rektorowi, przewodniczącemu uczelnianej komisji dyscyplinarnej, przewodniczącemu i członkom Komisji Dyscyplinarnej do spraw nauczycieli

akademickich przy Radzie Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego, a także przewodniczącemu i członkom komisji dyscyplinarnej powołanej przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego.

Zgodnie z art. 272 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego powołał rzeczników dyscyplinarnych.

OGÓLNOPOLSKA KONFERENCJA NAUKOWA

„Rewolucje i kontrrewolucje w dziejach myśli politycznej i prawnej”

Nowa inicjatywa KN Doktryn Politycznych i Prawnych im. Niccolò Machiavellego

Członkowie Koła Naukowego Doktryn Politycznych i Prawnych przygotowują w ramach swojej działalności wiele inicjatyw mających na celu popularyzowanie w środowisku prawniczym problematyki doktryn politycznych i prawnych, tłumaczących podstawy i funkcjonowanie współczesnych społeczeństw. Jedną z nich jest planowana na 9 kwietnia 2021 roku Ogólnopolska Konferencja Naukowa „Rewolucje i kontrrewolucje w dziejach”. Ze względu na utrzymujące się zagrożenia związane z pandemią wirusa COVID-19 odbędzie się ona w formie zdalnej. Warunki te nie zniechęcają jednak członków Koła do aktywnego prowadzenia badań i podejmowania dyskusji na interesujące ich tematy. Wybrane zagadnienie stanowi bardzo szerokie spektrum problemów, które są wyjątkowo interesujące z perspektywy historycznej i teoretycznoprawnej, ale również dają się zaobserwować we współczesnym świecie. Celem przedsięwzięcia jest wymiana poglądów na poziomie akademickim, skonfrontowanie różnych stanowisk i zorganizowanie debaty, w której swoje spostrzeżenia będą mogli przedstawić prawnicy, politolodzy, historycy, filozofowie, słowem wszyscy badacze, którzy są zainteresowani wskazaną problematyką. Pomysł konferencji bazuje na badaniach naukowych członków Koła, jak również doktorantów i pracowników Katedry Doktryn Politycznych i Prawnych, którzy w swojej pracy naukowej zajmują się podobnymi kwestiami oraz udzielają się na wielu płaszczyznach, nierzadko łącząc swoją działalność akademicką z pracą zawodową.

<https://pl-pl.facebook.com/events/1876686249157092/>

Prof. dr hab. Mirosław Sadowski

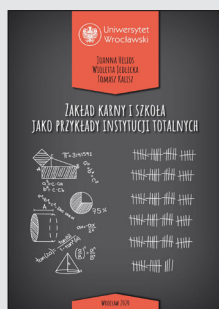
OGÓLNOPOLSKA KONFERENCJA NAUKOWA

„Orient daleki i bliski IV”

Dnia 15 stycznia 2021 roku odbyła się cykliczna konferencja poświęcona kulturze prawnej oraz społeczno-politycznym uwarunkowaniom w państwach Orientu, Bliskiego oraz Dalekiego Wschodu. Została ona zorganizowana przez członków Koła Naukowego Doktryn Politycznych i Prawnych we współpracy ze Studenckim Międzywydziałowym Kołem Kultur Bliskiego i Dalekiego Wschodu. Tym razem wydarzenie z uwagi na pandemię Covid-19 odbyło się w formie zdalnej, dopiero po nowym roku, oraz zmniejszyło swój zasięg z poziomu międzynarodowego na ogólnopolski. Nie wpłynęło to jednak w żaden sposób na merytoryczność wygłoszonych referatów oraz rzeczowość dyskusji, po każdym z czterech paneli tematycznych, wyodrębnionych na podstawie nadesłanych abstraktów. Pierwszy z nich prowadzony przez Bartosza Modzelewskiego został zatytułowany „Ideologie i kryzysy” i dotyczył szeregu wyzwań, zagrożeń oraz niestabilnych sytuacji, stanowiących pokłosie kryzysu migracyjnego, Arabskiej Wiosny czy ambicji reżimowych władców. Panel drugi „Wizje i Kraj Wschodzącego Słońca”, prowadzony przez Tomasza Barana, zorientowany był głównie na wątki japońskie i dalekowschodnie. Trzeci zatytułowany „Bliski Wschód” i prowadzony przez mgr. Andrzeja Demiańczuka ogniskował się wokół tematów kultury muzułmańskiej oraz doktryn politycznych i prawnych dotyczących Bliskiego Wschodu. Ostatnim panelem był „Daleki Wschód i gospodarka”, który poprowadził mgr Paweł Szklarczyk. Poruszano na nim wątki ekonomiczne, ale również prawne związane z krajami azjatyckimi.

Zorganizowane wydarzenie stanowiące kontynuację cennej działalności Pracowni Badań Praw Orientalnych miało na celu popularyzowanie w środowisku prawniczym problematyki niezwykle interesującej, nadal mało w Polsce zbadanej. Co szczególnie istotne, wiedza na temat doktryn politycznych i prawnych dotyczących Orientu, państw Dalekiego i Bliskiego Wschodu nie tylko zaspokaja ciekawość, ale pozwala poszerzyć horyzont i wyrobić sobie zdanie na wątki mające wpływ także na sytuację społeczno-gospodarczą i prawną Europy oraz Polski.

Bartosz Modzelewski

Publilius Syrus. Maksymy moralne – Sententiae

Joanna Helios, Wioletta Jedlecka, Tomasz Kalisz

e-Monografie nr 173

rok wydania 2020

ISBN 978-83-66601-30-7 (druk)

ISBN 978-83-66601-31-4 (online)

<https://www.bibliotekacyfrowa.pl/dlibra/publication/129477>

DOI: 10.34616/23.20.130

Europejska Polityka Sąsiedztwa. Konstrukcja i charakter prawny

Adriana Kalicka-Mikołajczyk

e-Monografie nr 172

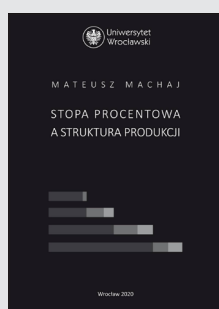
rok wydania 2020

ISBN 978-83-66601-28-4 (druk)

ISBN 978-83-66601-29-1 (online)

<https://www.bibliotekacyfrowa.pl/publication/130259>

DOI: 10.34616/23.21.001

Stopa procentowa a struktura produkcji

Mateusz Machaj

e-Monografie nr 171

rok wydania 2020

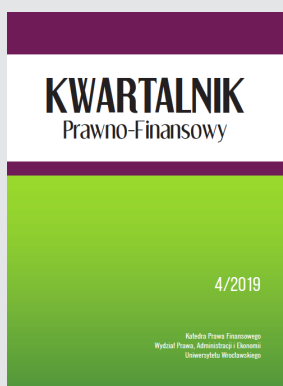
ISBN 978-83-66601-26-0 (druk)

ISBN 978-83-66601-27-7 (online)

<https://www.bibliotekacyfrowa.pl/dlibra/publication/129478>

DOI: 10.34616/23.20.131

„Kwartalnik Prawno-Finansowy”

W najnowszym numerze „Kwartalnika Prawno-Finansowego” (4/2019) znajdują się artykuły, w których przedstawiciele czołowych polskich ośrodków naukowych oraz przedstawiciele praktyki poddali refleksji m.in. kompetencje organów gminy związane z finansowaniem zadań własnych gminy w formie dotacji czy też kwestie związane z ustaniem podatkowej grupy kapitałowej.

Aktualny numer KPF można przeczytać na stronie:

www.kpf.wpae.uni.wroc.pl.

SPIS TREŚCI

Artykuły

dr Klaudia Stelmaszczyk-Borszowska
Kompetencje organów gminy związane z finansowaniem zadań własnych gminy w formie dotacji 7

Wojciech Nędzwiedzki
Klasyfikacja statystyczna PKWiU jako element stanu faktycznego, czy element normy prawnej – problemy praktyczne w zakresie występowania o interpretację indywidualną 29

Kamil Majewski, Patrycja Majewska
Wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy, a dopuszczalność drogi sądowoadministracyjnej (skargi do sądu) od decyzji Komisji Nadzoru Finansowego – wybrane zagadnienia 43

Marta Mikuszewska
Glosa do wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z 2 maja 2019 r. (C-224/18) 62

Renata Zyskowska
Ustanie bytu prawnego podatkowej grupy kapitałowej – skutki w postępowaniu przed organem podatkowym i sądem administracyjnym 78

Michał Ostrowski
Funkcjonowanie stabilizującej reguły wydatkowej - analiza i ocena regulacji 100

Wszystkie numery kwartalnika publikowane są również online w Repozytorium Uniwersytetu Wrocławskiego:

<https://www.repozytorium.uni.wroc.pl/publication/103163>

Wspomnienie o Profesor Zofii Świdzie (1939–2011)

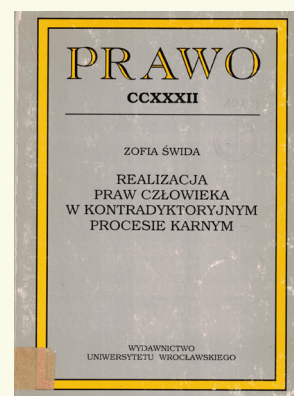
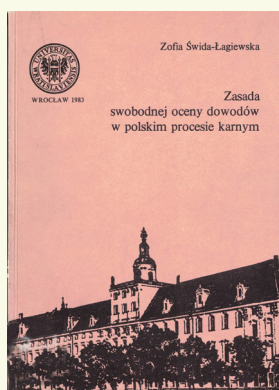
W dniu 7 lutego 2021 r. upłynęła 10. rocznica śmierci Zofii Świdy, profesorki nauk prawnych, związanej przez całe życie z Wydziałem Prawa, Administracji i Ekonomii Uniwersytetu Wrocławskiego.

Zofia Świda urodziła się w Wilnie. Matka – Zofia Świdowa była lekarzem pediatrą, ojciec Witold Świda – profesorem prawa, adwokatem, Rektorem Uniwersytetu Wrocławskiego. Młoda Zofia dzieciństwo spędziła w Wilnie. Po drugiej wojnie światowej, po krótkim pobycie w Białymstoku w 1945 r., a później w Łodzi w 1946 r., przyjechała z rodziną do Wrocławia. Ojciec otrzymał tutaj propozycję objęcia stanowiska profesora nadzwyczajnego Uniwersytetu Wrocławskiego i kierownika Katedry Prawa Karnego i Postępowania Karnego.

Zofia Świda po zakończeniu nauki w szkole podstawowej i w III Liceum Ogólnokształcącym we Wrocławiu zdała maturę i w 1956 r. rozpoczęła studia na Wydziale Filologicznym Uniwersytetu Wrocławskiego, skąd po roku przeniosła się na Wydział Prawa i Administracji. Studia ukończyła w 1962 r., a w następnym roku została zatrudniona na stanowisku asystenta w Katedrze Postępowania Karnego, którą kierowała profesor Maria Lipczyńska.

Stopień doktora nauk prawnych Zofia Świda uzyskała 22 czerwca 1971 r. na podstawie rozprawy doktorskiej *Sądownictwo penitencjarne jako instytucja procesowa*, której recenzentami byli prof. dr hab. Maria Lipczyńska, prof. dr hab. Jerzy Śliwowski, prof. dr hab. Włodzimierz Gutekunst i doc. dr Józef Wąsik. Po obronie rozprawy została zatrudniona na stanowisku adiunkta w Katedrze Postępowania Karnego. Natomiast stopień doktora habilitowanego uzyskała na podstawie rozprawy *Zasada swobodnej oceny dowodów w polskim procesie karnym*. Recenzentami w przewodzie habilitacyjnym byli prof. dr hab. Maria Lipczyńska, prof. dr hab. Marian Cieślak i prof. dr hab. Andrzej Murzynowski. Ukoronowaniem kariery akademickiej Pani Profesor było uzyskanie przez Nią tytułu profesora nauk prawnych w dniu 15 stycznia 1996 r. Stanowisko profesora zwyczajnego uzyskała w 2001 r. Od 1991 r. przez następne 18 lat kierowała Katedrą Postępowania Karnego.

Naukowo Pani Profesor zajmowała się przede wszystkim dogmatyką prawa karnego procesowego, prawa karnego wykonawczego oraz postępowaniem w sprawach o wykroczenia. Jej dorobek naukowy obejmuje blisko 100 pozycji, w tym trzy monografie (*Sądownictwo penitencjarne jako instytucja procesowa*, Warszawa 1974; *Zasada swobodnej oceny dowodów w polskim procesie karnym*, Wrocław 1983; *Realizacja praw człowieka w kontradiktoryjnym procesie karnym*, Wrocław 1994), podręczniki akademickie (*Polski proces karny*, *Prawo o wykroczeniach*, *Prawo karne procesowe. Część ogólna i Część szczególna*, *Podstawy materialnego i procesowego prawa o wykroczeniach*, *Postępowanie karne. Część ogólna i Część szczególna*).

Profesor Zofia Świda wypromowała sześciu doktorów: Joannę Banach-Gutierrez (2000), Krzysztofa Nowickiego (2001), Tomasza Razowskiego (2004), Elianę Trybuchowską (2007), Marcina Myczkowskiego (2007) i Wojciecha Jasińskiego (2008). Była recenzentem dziewięciu rozpraw doktorskich: Anny Gereckiej-Żołyńskiej (UAM, 2001), Moniki Klejnowskiej (UMCS, 2002), Macieja Czajki (UJ, 2003), Bolesława Kurzępy (UMCS, 2003), Joanny Pańkiewicz (UJ, 2005), Dariusza Świeckiego (UŁ, 2005), Czesława Pawła Kłaka (UMCS, 2005), Andrzeja Dusia (UWr, 2006) i Jacka Kosonogi (INP PAN, 2007), a także recenzentem rozprawy habilitacyjnej i dorobku naukowego w przewodach: Michała Porowskiego (UW, 1993), Katarzyny Dudki (UMCS, 2006), Marii Rogackiej-Rzewnickiej (UW, 2008), Hanny Paluszkiewicz (UAM, 2009).

Profesor Zofia Świda brała udział w przewodach o nadanie tytułu naukowego profesora Andrzejowi Bałandynowiczowi (UW, 1998) i Cezaremu Kuleszy (UB, 2006), a także udział w przewodach o powołanie na stanowisko profesora Zbigniewa Hołdy (UJ, 2002) i Jacka Giezka (UWr, 1997). Zasiadała w Komitecie redakcyjnym czasopisma „Prokuratura i Prawo”.

Wysoka pozycja zawodowa i walory osobiste Profesor Zofii Świdy sprawiły, że została powołana w 1989 r. do Komisji do spraw Reformy Prawa Karnego. W ramach Komisji brała udział w przygotowaniu Kodyfikacji Karnych z 1997 r., a następnie w pracach zespołu opracowującego w latach 1999–2000 projekt zmian Kodeksów karnych. W latach 2002–2005 była członkiem Komisji Kodyfikacyjnej do spraw Reformy Prawa Karnego przy Ministrze Sprawiedliwości. W 2010 r. została także członkiem Komisji Kodyfikacyjnej Prawa Karnego.

Zofia Świda brała też udział w charakterze eksperta w pracach Komisji Sejmowej do Spraw Reformy Prawa Karnego oraz w pracach Senatu nad projektem Kodeksu postępowania karnego. W latach 1989–1993 była członkiem Zespołu Prawa Karnego Rady Legislacyjnej przy Prezesie Rady Ministrów. Przez 15 lat (do 2006 r.) była przewodniczącą Komisji Dyscyplinarnej do spraw nauczycieli akademickich Uniwersytetu Wrocławskiego. Od 2006 do 2009 r. była przewodniczącą Odwoławczej Komisji Dyscyplinarnej przy Radzie Głównej Szkolnictwa Wyższego. Od 1989 r. przez dwie kadencje Zofia Świda była członkiem Komitetu Nauk Prawnych PAN.

Aktywnie działała w Zrzeszeniu Prawników Polskich jako członek Komisji do spraw Młodzieży Prawniczej, Komisji Prawa Karnego Zarządu Wojewódzkiego ZPP czy (od roku 1967) Zarządu Głównego Zrzeszenia. Bliska Jej była działalność na rzecz regionu i w organizacjach wyższej użyteczności publicznej – aktywnie udzielała się w Stowarzyszeniu Kultury Dolnośląskiej. Szczególne znaczenie miała niewątpliwie praca w ramach i na rzecz organizacji o charakterze naukowym. Była członkiem Towarzystwa Naukowego Prawa Karnego oraz Wrocławskiego Towarzystwa Naukowego, członkiem Sekcji Polskiej AIDP (Association Internationale de Droit Pénal), Komisji HESP-u Fundacji Stefana Batorego (w latach 1992–1994). Pełniła istotne, ważne i odpowiedzialne funkcje redakcyjne, będąc członkiem Komitetu Redakcyjnego czasopisma „Przegląd Prawa Karnego” wydawanego przez Towarzystwo Naukowe Prawa Karnego oraz redaktorem miesięcznika „Prokuratura i Prawo”.

Bardzo ważną częścią działalności Zofii Świdy było wykonywanie zawodu sędziego. Aplikację sądową ukończyła w 1964 r. egzaminem sędziowskim zdanym z wynikiem bardzo dobrym. W latach 1993–2009 była sędzią Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu. Jej szczególne kompetencje sprawiały, że często była zapraszana na szkolenia organizowane przez sędziów i prokuratorów. Kontakty te bardzo ceniła, gdyż były źródłem bogatych inspiracji badawczych. Jako sędzia dobrze rozumiała problemy osób stosujących prawo.

Zofia Świda, oprócz działalności naukowej i zawodowej, pełnej wyniesionego z tradycji rodzinnego domu zapалу do pracy, była kobietą rozlicznych pasji, o szerokich zainteresowaniach i horyzontach. Dużo podróżowała. Poznała wszystkie kontynenty, z wyjątkiem Antarktydy. Wszędzie zdobywała nowych przyjaciół. Jej radość życia, optymizm, energia przyciągały do Niej ludzi niezależnie od płci, wieku i koloru skóry. Lubiła spotykać się z nimi, rozmawiać, prowadzić długie i ożywione dyskusje. Lubiła też tańczyć. Z parkietu schodziła zawsze ostatnia.

Energia i poczucie obowiązku nie pozwalały nigdy Pani Profesor pozostać obojętną wobec potrzeb, wyzwań i obowiązków związanych z działalnością społeczno-organizatorską. Wielość i zróżnicowanie form aktywności zasłużyło na budzący respekt, podziw i uznanie. W szczególny sposób działania te były związane z macierzystym Uniwersytetem Wrocławskim.

Zofia Świda była wymagającym nauczycielem akademicki, a jednocześnie potrafiła zaskarbić sobie powszechną sympatię i szacunek. Doceniała drobne sukcesy, którymi się cieszyła. Przez życie szła odważnie, czerpiąc z niego garściami radości i smutku. Odeszła niespodziewanie. Wspomnijmy dziś Profesor Zofię Świdę.

Więcej na: <http://jubileusz.wpae.uni.wroc.pl/sylwetki-profesorow>

Prof. dr hab. Jerzy Skorupka
Uniwersytet Wrocławski

Wspomnienie o Profesorze Tadeuszu Bednarskim

Dnia 29 stycznia 2021 roku zmarł we Wrocławiu profesor dr hab. Tadeusz Bednarski, pracownik naukowy Instytutu Nauk Ekonomicznych Wydziału Prawa, Administracji i Ekonomii Uniwersytetu Wrocławskiego, wybitny specjalista w zakresie statystycznej analizy danych, ekonometrii, statystyki ubezpieczeniowej i wnioskowania statystycznego. Członek Polskiego Towarzystwa Matematycznego od 1974 roku.

Tadeusz Bednarski ukończył studia matematyczne na Wydziale Matematyki, Fizyki i Chemii Uniwersytetu Wrocławskiego w roku 1972, a następnie studia doktorskie w zakresie statystyki na Uniwersytecie Kalifornijskim w Berkeley (USA), gdzie pracował pod kierunkiem profesora Luciena Le Cama, a następnie profesora Davida Blackwella, i gdzie w 1976 roku uzyskał stopień doktora nauk statystycznych. Na podstawie wyników uzyskanych w Berkeley, zawartych w pracy doktorskiej *Procedury minimaksowe i pojemności drugiego rzędu*, w dniu 4 listopada 1976 otrzymał w IM PAN stopień doktora nauk matematycznych. Dziewięć lat później, 14 czerwca 1985, na podstawie rozprawy *Odporne wnioskowanie statystyczne*, uzyskał w IM PAN stopień doktora habilitowanego nauk matematycznych w zakresie statystyki. W 1999 roku otrzymał tytuł profesora nauk matematycznych.

Zainteresowania naukowe profesora Tadeusza Bednarskiego były szerokie: metody odporne, metody wnioskowania statystycznego w naukach ekonomicznych, analiza danych klinicznych, ekonometria, zastosowania statystyki do analizy danych społecznych, gospodarczych i finansowych.

Wielokrotnie zapraszany był do wygłoszenia wykładów na uniwersytetach w: Paryżu, Berlinie, Pradze, Oslo, Sydney, Perth, Chapell Hill, Wiedniu, Bern, Amiens, Louvain la Neuve, Mediolanie, Genewie.

Podczas swej pracy zawodowej pełnił wiele funkcji kierowniczych, m.in.:

- Kierownik Zakładu Statystyki Matematycznej i Jej Zastosowań w Instytucie Matematycznym PAN 1990–2004.
- Kierownik Zakładu Statystyki i Ekonometrii Uniwersytetu Zielonogórskiego 2001–2002.
- Kierownik Zakładu Statystyki i Badań Operacyjnych w Instytucie Nauk Ekonomicznych Uniwersytetu Wrocławskiego od roku 2020.

Był członkiem Polskiego Towarzystwa Matematycznego, Europejskiej Komisji Towarzystwa Bernoulliego (1996–2000), Komisji Statystyki Komitetu Matematyki Polskiej Akademii Nauk.

Uczestniczył w pracach redakcji kilku czasopism. Był członkiem Komitetu Redakcyjnego „Discussiones Mathematicae”, „Matematyki Stosowanej” i „Opuscula Mathematica”.

Był przede wszystkim dobrym człowiekiem, bardzo dobrym naukowcem, przyjacielem studentów i młodych naukowców. Warte zacytowania są niektóre opinie studentów i doktorantów, jakie ukazały się w mediach społecznościowych po ukazaniu się informacji o śmierci prof. Tadeusza Bednarskiego:

„Ogromna strata. Wielki człowiek, który postrzegał matematykę jako formę sztuki kierowaną nie tylko do rozważnych, ale również romantycznych. Do dziś wspominam wyjaśnianie skomplikowanych rachunków matematycznych przez pryzmat gwiazd na niebie...”

„Bardzo smutna wiadomość. Profesor Bednarski zawsze prezentował ogromną klasę, był profesorem, jakich niewiele. Wzbudził we mnie zawsze zamięłowanie do matematyki. Będę go zawsze ciepło wspominać”.

„Lubiłem, jak Pan Profesor w trakcie wykładów mówił: ‘Świat się zmienia’. Wgniatało w fotel”.

Pracując w Instytucie Nauk Ekonomicznych Uniwersytetu Wrocławskiego wykładał m.in. Matematykę dla ekonomistów (w 2004 roku opublikował *Elementy matematyki w naukach ekonomicznych: podręcznik dla studentów ekonomii*) oraz Ekonomię menedżerską (warte podkreślenia jest to, że będąc matematykiem z wykształcenia uniwersyteckiego, sam studiował ekonomię i przygotował ten bardzo ceniony przez studentów, autorski wykład).

W dyskusjach naukowych zwykł zadawać pytania zasadnicze, wręcz fundamentalne, dotyczące nie tylko matematyki i ekonomii. Zmuszał w ten sposób do głębokich refleksji, przemyśleń i często rewizji poglądów.

Społeczność akademicka traci w prof. Tadeuszu Bednarskim wybitnego naukowca i przyjaciela.

(opracował prof. Witold Kwaśnicki)

Alfred Klein (1921-2001)

Profesora, wtedy docenta, Alfreda Kleina poznałem w 1966 r., kiedy na drugim roku prawa, w semestrze letnim, prowadził wykład z prawa rzeczowego. Profesor Józef Fiema zapowiedział go w swoisty sposób: „Prawo rzeczowe będzie wykladał docent Alfred Klein, starajcie się go zrozumieć, bo ma opinię człowieka, który mówi w sposób najbardziej skomplikowany we Wrocławiu”. Mimo takiej zapowiedzi wykłady były zrozumiałe, a na roku trwały dyskusje, czy lepszym wykładowcą jest profesor Andrzej Stelmachowski, ze względu na obrazowy i kwiecisty styl wypowiedzi, czy Alfred Klein, który ujmował każdą kwestię niezwykle precyzyjnie. Ta precyzja i rzetelność w podejściu do rozważań o prawie cechowała także jego naukową twórczość. Podstawowe znaczenie w dorobku Profesora A. Kleina zajmuje analiza normy prawnej i stosunku prawnego z rozpisaniem na wiele szczegółowych wątków, takich jak: zobowiązania, prawo rzeczowe czy osoby prawne. Jego dorobek znalazł trwałe miejsce w polskiej cywilistyce, wyznaczając współczesne kierunki badawcze. Dzięki swej rozległej wiedzy, niezwykle przenikliwości

oraz umiejętności koncentracji badań na zagadnieniach fundamentalnych wywarł ogromny wpływ na polskie prawo prywatne w II połowie XX wieku. Należał do tych, którzy nie tylko porządkują i systematyzują ustaloną wiedzę, ale i kształtują na nowo teorię.

Chociaż najbardziej cenił zaciszną atmosferę naukowego gabinetu i piękno utrwalonej na taśmach i płytach muzyki, której był znawcą i miłośnikiem, gdy pojawiła się taka potrzeba, podjął się trudu służby publicznej. Pełnił wiele ważnych funkcji na Uniwersytecie, a także w instytucjach publicznych. Jego zasługi w tym względzie trudno przecenić. Zdobył sobie olbrzymi autorytet związany nie tyle z pełnionymi funkcjami, ile z tym, co znaczyła jego rada i opinia.

To właśnie Profesor Alfred Klein – w czasie gdy przeszła już moda na instytuty – stworzył dzięki swej sile przyciągania umysłem i sercem trwałą strukturę obejmującą całe wrocławskie prawo prywatne (prawo cywilne materialne i procesowe, prawo handlowe, prawo pracy), która w ramach Instytutu Prawa Cywilnego istnieje po dziś dzień. To Jego staraniami Zakład Prawa Gospodarczego i Handlowego zawdzięcza swoje powstanie i dobrą pozycję, jaką uzyskał w Polsce.

Profesor Alfred Klein był człowiekiem wielkiego formatu, mądrym, dobrym i skromnym, a jednocześnie powszechnie cenionym, poważanym i lubianym. Do samego końca pozostał też niezwykle konsekwentny w swoim stosunku do siebie i otaczającego go świata. Ostatnim życzeniem Profesora było, aby Jego pogrzeb miał tylko prywatny, rodzinny charakter, bez przewidzianego i należnego właśnie Jemu, jak nikomu innemu, uroczystego, oficjalnego pożegnania. Jak zwykle nawet w tych ostatnich chwilach nie chciał, aby inni musieli się Nim zajmować. Swoje życie postrzegał bowiem jako bezinteresowne słuźenie prawdzie i innym ludziom. Z całym przekonaniem można powiedzieć, iż zarówno jego osiągnięcia twórcze, jak i świadectwo tych, co Go znali, uzasadniają stwierdzenie, że te zamierzenia w pełni mu się udały.

Więcej na: <http://jubileusz.wpae.uni.wroc.pl/sylwetki-profesorow>

Prof. dr hab. Józef Frąckowiak

Wszystkie sprawy dotyczące
rejestracji publikacji naukowych
prosimy zgłaszać na adres:
wpae.huesca@uwr.edu.pl

Zapraszamy do przesyłania materiałów
do kolejnego numeru Biuletynu WPAE
Kontakt: Joanna Mroczo-Sidorowicz
joanna.mroczo-sidorowicz@uwr.edu.pl

Redakcja i korekta: Ewa Galyga-Michowska, Karina Sołtysiak
DTP: Krzysztof Mruszczyk
Współpraca: Bożena Górna